Dosarul nr. 2-3189/2024
(2-24023577-12-2-29022024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****, ***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

***** reprezentat de avocatul ***** a intentat acțiune împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor

*****, *****, *****, *****, ***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei.

În motivare a acțiunii a indicat că în fapt în anul 2017 a fost pornita cauza penala nr.***** în privinţa lui ***** pe art. ***** care prevede pana la 15 ani de închisoarea prin ce a fost învinuit de o infracţiunea deosebit de grava art.16 al.5 Cod Penal.

Totodată la data de 22.12.2017 de către procuror ***** a fost emisa ordonanţa de reţinere a lui ***** care a fost adusă la cunoştinţă la data 17.01.2017 ora 12:45 cu ordonanţă de punere sub învinuire din 22.12.2017.

Conform procesului-verbal de reţinere la orele 15:25 a fost reţinut reclamant.

Menționează că prin demersul din 19.01.2018 care a fost examinat de către judecător ***** ***** care a admis demers si a aplicat arest preventiv 30 zile, care a fost lăsat in vigoare de către Curtea de Apel Chişinău, judecătorii *****, ***** și ***** din 29.01.2018.

Declară că conform încheierii din 15.02.2018 emisă de judecătorul *****, s-a admis demersul procurorului si s-a dispus arest pe un termen de 30 zile care a schimbat la arest de domiciliu pe data de 01.03.2018 de către Curtea de Apel Chişinău (colegiul *****, ***** și *****).

Afirmă că la data de 16.03.2018 a fost emisa încheierea de către judecător ***** ***** prin care a fost prelungit arest la domiciliul pana la data de 17.04.2018.

Declară că la 30 de ani reclamantul a petrecut la Penitenciar nr.13, totodată reclamantul nici nu a putut se afle la ziua de naştere nici a lui mama nici a surorilor (anexa), a fost afectat copilul minor ***** cat si concubina ***** actual soţie *****, astfel reclamantul nu a comis infracţiunea, acasă şi/sau în alte locuri nu au fost găsite care-va substanţe narcotice şi/sau altele, totodată a fost puse la baza învinuirilor aduse nişte declaraţii persoanelor dubioase. Asemenea categorii de infracţiuni nici nu pot fi bazate pe care-va presupuneri, or reţinere, arestare reclamantului era prea matur neavând organ de UP probele concludente, or tot dosar se baza pe nişte presupuneri, din declaraţiile a persoanelor dubioase.

La data de 30.03.2023 în privinţa lui ***** a fost emisă ordonanţă de al scoate integral de sub urmărire penală pe ***** pe art.284 alin.1,2 pnct.1) „fapta nu a fost săvârşită de bănuit sau învinuit”, cu încetarea urmăririi penale. (în total ***** zile ***** a fost sub urmărire penală), din care ultimul a fost reţinut, plasat în arest la Penitenciar nr.13, cât şi a fost în arest la domiciliu.

Astfel, ca urmare a unui proces penal care a durat ***** zile, ***** a fost scos integral de sub urmărire penală în toate învinuirile aduse de către organele de urmărirea penală din Republica Moldova, iar rezultat al acestui proces a fost: cauzat prejudiciu

sănătăţii, imaginii ştirbite şi probleme în familia a cet. *****. Mai mult ca atît relevă că a fost nevoit sa întâlnească 30 de ani în Penitenciarul nr.13 unde condiţii inumane şi degradante, ori de nenumărate ori Oficiul Ombudsmanului din Moldova a vizitat si a monitorizat Penitenciarul respectiv in urma caroia a recomandat repetat sistarea activităţii acestui Penitenciar, or Comitetul European de Prevenire a Torturii si a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane si Degradante in urma vizitelor efectuate a înaintat Guvernului un sir de recomandări menite sa amelioreze situaţia deţinuţilor din acest penitenciar, însă pana in prezent situaţia a rămas neschimbata. Tinind cont de carenţele atestate in ceea ce priveşte respectarea art.24 din Constituţie (dreptul la integritate fizica si psihica), în conformitate cu prevederile pnct.19 lit.b) din Protocolul Opţional la Convenţia împotriva Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante, adoptat la 18 decembrie 2002 în cadrul celei de-a 57-a sesiuni a Adunării Generale a Naţiunilor Unite prin rezoluţia A/RES/57/199, ratificat de Republica Moldova prin Legea nr.66 din 30.03.2006 au fost depistate următoarele problemele sistematice: suprapopularea penitenciarului, hrana de calitate proasta, lipsa asistentei medicale eficiente, murdare si reci, fără acces la lumina sau aer curat, fără aşternuturi, dus doar o data in săptămâna, doar apa rece, iar hainele urmau a fi spălate si uscate doar in celula, fără paturi adecvate, saltele si cuverturi curate, fără accesul la spălătoria centralizata a penitenciarului, pentru a-şi spăla lingeria si hainele, fără uscătoare de haine, fără posibilitate de a face baie mai des, fumatul in interiorul celulelor (fără amenajarea spatiilor special adaptate pentru fumat), mucegaiul, insectele ect. Mai mult ca atît, art.225 alin.4 Cod de executare stipulează „Norma de spaţiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mica de 4 m2”.

Susține că tot reclamantul ***** în anul 2019 a depus un demers prin care a solicitat eliberarea autorizaţiei pentru activitatea particulara de paza, însă prin răspuns din 04.11.2019 a primit un răspuns negative, motivând ca ultimul este învinuit si reţinut de către angajaţii 1P Rîşcani al DP mun. Chişinău conform prevederilor art.*****, iar în asemenea circumstanţe ultimul nu a avut posibilitatea de a activa in domeniu menţionat, prin ce s-a încălcat dreptului la munca.

Susține că conform prevederilor art. 6 a Legii nr. 1545 din 25.02.1998 „privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti „dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare”.

Relevă că conform prevederilor Codului Civil, articolul 1422. Reparaţia prejudiciului moral

(1) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice] prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 2036. (Redacţia Noua) Reparaţia prejudiciului moral

(1) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 2044. (Redacţia Noua) Răspunderea solidară,

Dacă pentru acelaşi prejudiciu sînt răspunzătoare mai multe persoane, ele răspund solidar.

Astfel reieşind din faptul că ***** a fost învinuit în comiterea unei infracţiuni deosebit de grava (art.16 al.5 Cod Penal) care prevede pană la 15 ani de închisoarea pe art.217 1 alin.4 lit.d) Cod Penal, de faptul că urmărirea penală a derulat timp de ***** zile, rezultă indiscutabil dreptul reclamantului la compensarea prejudiciului morale.

Menționează că practica Curţii Europene a Drepturilor Omului stabilită prin hotărârile pe cauzele Becciev vs. Moldova, Şarban vs. Moldova, stabileşte suma medie de adjudecare în beneficiul reclamanţilor atraşi nemotivat la răspundere penală dar şi limitaţi în drepturile sale. Cu toate că cauza reclamantului ***** a fost neîntemeiat sub urmărire penală în baza unor acuzaţii neîntemeiate pe parcurs a circa ***** zile egalează prejudiciul moral al reclamantului cu cel adjudecat pe plângerile enunţate.

Prin urmare, consideră echitabil de a încasa în beneficul reclamantului ***** prejudiciul moral în valoare de 30 000 euro.

Având în vedere cele expuse, conform prevederilor Legii nr. 1545 din 25.02.1998 „privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti”, art. art. 5-7,166-167 a CPC RM, solicită ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****, ***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO

față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei.

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Ministerului Justiției al Republicii Moldova a solicitat respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

În rest, în ședința de judecată nu s-a prezentat nici un participant, fiind citați legal.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind părțile, studiind materialele anexate la dosar în raport cu prevederile legale, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că în anul 2017 a fost intentată cauza penala nr.***** în privinţa lui ***** pe art.***** care prevede pana la 15 ani de închisoarea prin ce a fost învinuit de o infracţiune deosebit de gravă art.16 al.(5) Cod Penal al Republicii Moldova.

Totodată la data de 22.12.2017 de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanţa de reţinere a lui ***** care a fost adusă la cunoştinţă la data 17.01.2017 ora 12:45 cu ordonanţă de punere sub învinuire din 22.12.2017.

Conform procesului-verbal de reţinere la orele 15:25 a fost reţinut *****.

Prin încheierile Judecătoriei Chișinău a fost aplicată și prelungită măsura preventivă arestarea preventivă în privința reclamantului ***** pînă la data de 17.04.2018.

La data de 30.03.2023 în privinţa lui ***** a fost emisă ordonanţă de al scoate integral de sub urmărire penală pe art.284 alin. (1,2) pct. 1) - fapta nu a fost săvârşită de bănuit sau învinuit, cu încetarea urmăririi penale.

Prin urmare instanța va dispune admiterea parțială a acțiunii intentată de ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****, ***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar

din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei, cu dispunerea încasării de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** a prejudiciul moral în sumă de 3500 (trei mii cinci sute) Euro cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligaţiei, cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, în procesul penal intentat în privința reclamantului, suma de 15000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, precum și taxa de timbru de 200 (două sute) lei. În rest, pretențiile urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de Procedură Civilă (în continuare CPC), fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 2007 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.

Modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești se reglementează prin Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Conform art. 2 din Legea nominalizată, prin acţiuni ilicite se subînţeleg acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale şi materiale in timpul procedurii penale sau administrative (infracţiuni).

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a rejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1545 prin acţiuni ilicite - acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

În corespundere cu art. 10 din Legea sus menționată, dpretul persoanei fizice la reprarea la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Conform art. 3 alin (1) lit a)-lit.c) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; Totodată alin (2) al normei enunțate prevede că prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti

Dreptul la repararea prejudiciului, în mărime și modul stabilite de lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, conform art. 6 lit a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

În conformitate cu art. 4 alin. (1)-(2) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, Prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite specificate în prezenta lege nu se repară de către stat în cazul împăcării bănuitului, învinuitului, inculpatului cu partea vătămată, precum şi în cazul în care persoana, în procesul urmăririi penale sau cercetării judecătoreşti, împiedică, prin autodenunţ, stabilirea adevărului. Prezenţa în acţiunile persoanei fizice a autocalomniei, autodenunţului se stabileşte de către organele de urmărire penală, ale procuraturii sau de către instanţa judecătorească.

Art.6. - Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Art.7. - În cazurile menţionate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie:

a) salariul şi alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existenţă, de care a fost privată în urma acţiunilor ilicite;

b) pensia sau indemnizaţia a cărei plată a fost sistată ca urmare a arestului ilegal şi ţinerii sub arest;

c) averea (inclusiv depunerile băneşti şi dobînzile aferente, obligaţiile împrumuturilor de stat şi cîştigurile aferente) confiscată ori trecută în venitul statului de către instanţa judecătorească sau ridicată de organul de urmărire penală, precum şi averea sechestrată;

d) amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite;

e) sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică;

f) cheltuielile pentru tratamentul ei, tratament determinat de aplicarea faţă de aceasta a unor acţiuni ilicite (a maltratării);

g) cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanţa judecătorească.

Art.8. - (1) Cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art.7 lit.a), se calculează pornindu-se de la cîştigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflaţie.

(2) Mărimea prejudiciului cauzat persoanei fizice care şi-a ispăşit pedeapsa prin muncă neremunerată în folosul comunităţii se calculează în mărime de pînă la 2 unităţi convenţionale pentru o oră de muncă prestată neîntemeiat în folosul comunităţii.

(3) Pentru cuantificarea prejudiciului reparabil, cîştigul mediu lunar se calculează după cum urmează:

a) persoanelor angajate prin contract de muncă - prin aplicarea modului de calculare a salariului mediu în conformitate cu legislaţia;

b) persoanelor neangajate prin contract de muncă - prin împărţirea la 12 a sumei venitului total pentru anul precedent;

c) persoanelor care nu au lucrat din motive întemeiate - pornindu-se de la salariul mediu pe ţară în anul respectiv.

În conformitate cu art. 66 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul în care învinuirea nu a fost confirmată, învinuitul sau după caz inculpatul are dreptul la reabilitare.

Drept urmare conform prevederilor art. 275 alin.(1) CPP, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată în cazurile în care nu există faptul infracțiunii.

La rândul său, art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală statuează că „organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea”.

*Prin urmare raportînd prevederile legale indicate supra, ţinînd acţiunile culpabile a organului de urmărire penală care au determinat reţinerea reclamantului *****, instanța va dispune încasarea de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** a prejudiciul moral în sumă de 3500 (trei mii cinci sute) Euro cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligaţiei, cauzate anume şi exclusiv prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, în procesul penal intentat în privința reclamantului, or organul de urmărire penală în lipsa probelor pertinente şi concludente privind săvîrşirea presupusei infracţiuni imputate reclamantului, urma să dispună liberarea acestuia şi să nu reţină persoana, mai mult - să nu înainteze demersurile nefondate de arestare preventivă a lui *****.*

Prin pct. 7 al Hotărârii nr. 8 din 24.12.2012 cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral și material cauzat persoanelor deținute prin violarea art. 3, 5, 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Plenul Curții Supreme de Justiție explică că: „În conformitate cu art. 5 din Codul de procedură civilă, niciunei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență, imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației. Art. 12 alin.(3) din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul inexistenței unei normei de drept care ar reglementa un raport litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, instanța se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). În acest sens și având în vedere art.13 din Convenție, în cazul în care acțiunea

privind compensarea prejudiciilor pentru violarea art.3, 5 și 8 din Convenție nu cade sub incidența nici a Legii 1545-XIII și nici a art.313 din Codul de procedură penală, judecătorii vor soluționa pricina aplicând direct prevederile Convenției și jurisprudența Curții Europene". 56. Potrivit pct. 19 al hotărârii sus-menționate, pentru violarea art. 3, 5 și 8 din Convenție urmează a fi reparate prejudiciul material, moral, de asemenea compensate costuri și cheltuieli. Acestea urmează a fi reparate doar dacă se stabilește violarea Convenției, dacă a fost stabilit prejudiciul și dacă există o legătură de cauzalitate între violarea Convenției și prejudiciul pretins. În aceste cazuri prejudiciul se repară indiferent de vinovăția reprezentanților organelor de stat. Subiectul responsabil civilmente în speță este statul.

*Cu privire repararea prejudiciului cauzat lui ***** în rezultatul măsurilor preventive sub formă de arestare preventivă instanţa conchide că acesta nu poate fi imputat judecătorilor care au emis încheierile de aplicare şi respectiv de prelungire a arestării preventive, iar repararea prejudiciului urmează a fi realizată exclusiv datorită acţiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, or în opinia instanţei măsura preventivă aplicată de judecători la acel moment, era justificată prin prisma riscurilor legate de împiedicare a bunei desfăşurări a urmăririi penale şi riscul eschivării persoanei - avînd la bază demersul organului de urmărire penală în acest sens.*

Așadar, potrivit art. 19, alin. (1), (3) Cod civil "în condițiile legii, persoana lezată într- un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic)".

În corespundere cu prevederile art. 2036 Cod civil "în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit".

Determinarea mărimii prejudiciului moral are drept reper normele ce se conțin la art. 2037 Cod civil, potrivit cărora ''mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se

determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului".

Tot în acest sens subliniază că, potrivit căruia Curtea Europeană a Drepturilor Omului, atunci când acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci procedează la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare ale cauzei, relativ la suferințele fizice și psihice ale victimei, precum și consecințele nefaste pe care evenimentul analizat l-a avut cu privire la viața particulară, așa cum sunt evidențiate de probele administrate. În materia daunelor morale, atât jurisprudența națională cât și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, pot furniza judecătorului cauzei doar criterii de estimare a unor astfel de despăgubiri, sau pot evidenția limitele de apreciere a cuantumului acestora.

Totodată, asupra daunelor morale instanța trebuie să acorde despăgubiri în măsură să constituie o satisfacție echitabilă și proporțională cu suferința victimei, în funcție de împrejurările concrete ale cauzei, neavând la dispoziție criterii matematice sau economice.

Ceea ce acordă Curtea cu titlu de daune morale are scopul de a constitui o compensație financiară pentru un prejudiciu abstract, ca de exemplu pentru suferința fizică sau psihică. Prin natura lor, daunele morale nu sunt susceptibile de a fi calculate cu precizie. Dacă existența vreunui prejudiciu este stabilită, și în situația în care Curtea consideră că se impune acordarea unei indemnizații pecuniare, estimarea acesteia se va face în echitate, pornind de la reperele stabilite în propria ei jurisprudență.

Instanța de judecată reieșind din natura drepturilor lezate enunțate supra, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul social al reclamantului, instanța de judecată consideră necesar a încasa de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în sumă de 3500 (trei mii cinci sute) Euro cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligaţiei, cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, în procesul penal intentat în privința reclamantului, care în opinia instanței constituie o recompensă echitabilă, pentru suferințele suportate, fiind proporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a despăgubirii pentru condițiile contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în acest sens fiind admisă solicitarea reclamantului.

Concomitent, în cadrul Hotărîrii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivînd din natura hotărîrii şi este determinată de

circumstanţele cauzei, instanţa urmînd să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

Referitor la solicitarea reclamantului privind radierea informaţiei cu privire la dosarul penal nr. *****, se reține următoarele.

Astfel conform prevederilor Hotărîrii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului informaţional automatizat "Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice" nr. 328 din 24.05.2012,

3. Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice (în continuare – Registru), ca resursă informaţională specializată, formată pe baza Sistemului informaţional integrat automatizat de evidenţă a infracţiunilor, a cauzelor penale şi a persoanelor care au săvîrşit infracţiuni (în continuare – Sistem), include totalitatea informaţiei sistematizate cu caracter criminal.

4. Registrul creează un spaţiu informaţional unitar şi constituie unica sursă oficială de informaţii cu caracter criminal pentru participanţii la Registru şi pentru toate sistemele informaţionale ale autorităţilor administraţiei publice centrale care utilizează şi prelucrează astfel de tipuri de date. Datele Registrului se consideră corecte şi veridice pînă la proba contrarie.

Totodată, pct.23 din Instrucţiunile privind ordinea de eliberare a cazierelor judiciare, cazierelor contravenţionale şi altor certificate de către Serviciul Tehnologii Informaţionale, aprobat prin Ordinul MAI nr.353/2016 menţionează că, persoanei fizice care se află sub urmărire penală, până la emiterea deciziei definitive pe dosarul penal, i se eliberează cazier judiciar cu următorul text „persoana identificată prin IDNP_, este înscrisă în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice al Republicii Moldova”.

În acest sens, dispoziţiile legale stabilesc obligaţiile organelor de drept cu privire la înregistrarea informaţiei referitoare la începerea urmăririi penale, desfăşurarea acţiunilor penale şi transmiterea în judecată a cauzei penale, precum şi comunicarea acestor date prin eliberarea cazierului judiciar persoanei corespunzătoare.

Reglementarea procedurii de eliberare a cazierului judiciar cu sau fără menţiunea că persoana este înscrisă în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice, are scop asigurarea unei evidenţe a măsurilor luate în privinţa persoanelor fizice şi juridice, iar Ordinul MAI nr.353/2016, obligă Serviciul Tehnologii Informaţionale la eliberarea cazierului în forma stabilită.

Introducerea datelor în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice se efectuează în baza datelor din documentele transmise de participanţi (organele de urmărire penală, de conducere şi exercitare a urmăririi penale, instanţele judecătoreşti, organele de probaţiune şi organele de executare a pedepsei privative de libertate), atât pe hârtie, cât şi în format electronic, normă stabilită în pct. 15 din Hotărîrea Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului informaţional automatizat "Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice" nr. 328 din 24.05.2012, care prevede că introducerea datelor în Registru se efectuează în baza

datelor din documentele transmise de participanţi, atît pe hîrtie, cît şi în format electronic. Evidenţa obiectelor informaţionale se ţine conform instrucţiunilor elaborate de posesorul Registrului şi aprobate în comun cu registratorii implicaţi. În cazul depistării unor erori sau inexactităţi în documentele sau datele primite, administratorul Registrului este obligat să informeze despre aceasta furnizorul datelor Registrului şi destinatarii cărora le-au fost transmise date eronate.

Prin urmare, informaţiile notate în Registru sunt considerate autentice şi veridice.

Însăşi procedura evidenţei unice a persoanelor care au săvârşit infracţiuni, a rezultatelor examinării cauzelor penale şi modul de completare şi prezentare a actelor de evidentă primară, având ca destinatar organele procuraturii, organele de urmărire penală, instanţele judecătoreşti, organele care pun în executare hotărârile cu caracter penal, organele şi instituţiile statale şi nestatale, persoanele fizice şi juridice, în limitele stabilite de legislaţie, organele similare acestora din alte state cu care au fost încheiate acorduri respective este reglementată de instrucţiunile aprobate prin Ordinul comun nr. 198/84/11/166/10/2-30/44 din 4 mai 2007 (aprobat de către Ministrul Justiţiei, Procurorul General, Ministrul Afacerilor Interne, Directorul Serviciului Vamal, Directorul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei - actualmente, CNA).

Totodată, conform pct. 15 din Ordinul comun nr. 198/84/11/166/10/2-30/44 din 4 mai 2007, documentele de evidentă primară (fişele de forma 1-pf, 1-pj şi cazierul judiciar), completate şi semnate în modul stabilit de prezentele Instrucţiuni, după parvenirea la subdiviziunea de evidentă se înregistrează în Registrul de evidentă a infracţiunilor, a cauzelor penale, a persoanelor care au săvârşit infracţiuni şi a materialelor cu privire la infracţiuni, se introduc în bazele respective de date şi se transmit prin reţeaua de telecomunicaţii la Direcţia informaţii şi evidente operative a MAI în termen de 24 de ore după primirea de la organele procuraturii sau de la instanţa de judecată. După înregistrarea şi introducerea în bazele de date, fişele de forma 1-pf şi 1-pj se expediază la Direcţia informaţii şi evidente operative a MAI în termen de cel mult 2 zile de la data primirii. Or, potrivit prevederilor enunţate, se desprinde că orice informaţie cu caracter criminogen urmează a fi notată în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice.

Conform ordinului comun prenotat, indiferent de soluţia adoptată (sentinţă de încetare, de achitare, sau de condamnare; ordonanţă de scoatere de sub urmărire penală, de clasare sau de încetare) instanţa de judecată sau, după caz, procurorul este obligat să trimită (în termen de 24 de ore) actul adoptat Serviciului Tehnologii Informaţionale al MAI pentru notarea datelor în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice.

În acelaşi timp, atât Legea cu privire la Sistemul informaţional integrat automatizat de evidenţă a infracţiunilor, a cauzelor penale şi a persoanelor care au săvîrşit infracţiuni nr. 216-XV din 29.05.2003 cât şi Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului informaţional automatizat "Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice" nr. 328 din 24.05.2012, nu prevede posibilitatea radierii sau a distrugerii informaţiei cu caracter criminogen, ci doar a actualizării acesteia.

Prin urmare pretenția privind radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, se respinge ca neîntemeiată.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind obligarea oferii scuzelor publice de către organul de urmărire penală de la *****, precum și constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, instanța le consideră neîntemeiate, or oferirea despăgubirilor materiale pentru prejudiciul moral cauzat oferit de către instanță în prezenta speță, reprezintă o satisfacție suficientă și echitabilă inclusiv prin prisma CtEDO.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****, *****, instanța o va respinge ca neîntemeiată inclusiv din motivele invocate supra, astfel instanța reiterează că aplicarea măsurilor preventive nu pot fi imputate judecătorilor care au emis încheierile de aplicare și respectiv de prelungire a arestării preventive, or în opinia instanței această măsură la acel moment, era justificată prin prisma riscurilor legate de împiedicarea bunei desfăşurări a urmăririi penale şi riscul eschivării persoanei - avînd la bază demersul organului de urmărire penală în acest sens.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului material de 100000 Euro, instanța raportînd prevederile art. 118 alin. (1) CPC ”Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel”, ținînd cont de faptul că reclamantul nu a prezentat careva probe pertinente în acest sens, se va respinge pretenția privind încasarea prejudiciului material.

Cu privire la pretenția reclamantului de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, instanța o va admite parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, şi a dispune încasarea de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui *****, suma de 15000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de

cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei.

Totodată se reține că la depunerea acțiunii reclamantul a achitat suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru în modul depunerii acțiunii. Astfel, conducându-se de prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, instanța va încasa de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** taxa de timbru de 200 (două sute) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu intentarea prezentului proces.

În rezultat, instanța va admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****, ***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei. Se încasează de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** ***** prejudiciul moral în sumă de 3500 (trei mii cinci sute) Euro cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligaţiei, cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, în procesul penal intentat în privința reclamantului, suma de 15000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, precum și taxa de timbru de 200 (două sute) lei. În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, intervenient acesoriu Oficiul Avocatului Poporului, privind obligarea oferii scuzelor publice de la ***** și prin postare pe prima pagină web a procuraturii în termen de ***** zile sub semnătura procurorului *****, judecătorilor *****, *****, *****, *****,

***** și a cet. *****, constatarea violării art. 3 și 8 CEDO față de reclamantul *****, radierea informației din cazierul judiciar de către Ministerul Afacerilor Interne pe numele reclamantului ***** ce ține de dosarul penal nr. *****, încasarea în mod solidar din contul bugetului public al Republicii Moldova și de la toți copîrîții în beneficiul reclamantului ***** a prejudiciului moral în sumă de 30000 Euro, a prejudiciului material de 100000 Euro, a cheltuielilor de asistență juridică la faza urmăririi penale în mărime de 70000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta acțiune de 40000 lei, precum și încasarea taxei de timbru de 200 lei.

Se încasează de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** ***** prejudiciul moral în sumă de 3500 (trei mii cinci sute) Euro cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligaţiei, cauzate prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, în procesul penal intentat în privința reclamantului, suma de 15000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, precum și taxa de timbru de 200 (două sute) lei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Cazacu Grigorii